

sprænge EU's budget og for det andet føre til EU's opløsning. I 2000 udtalte Venstres formand, Anders Fogh Rasmussen: »Jeg kan ikke forestille mig Tyrkiet som medlem af EU. Politisk, økonomisk og kulturelt ville landet blive en fremmed fugl i samarbejdet, og et tyrkisk medlemskab kunne gøre samarbejdet ustabil.« (I bogen »I godtvejr og storme«, side 227).

Det fremgår af et udkast til konklusioner for EU-topmødet i december 2004, at det hollandske formandskab er opmærksomt på den store fare, der er forbundet med at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. I dette udkast strammes der op på betingelserne for, at Tyrkiet kan opnå medlemskab. Hvis der sker brud på menneskerettigheder osv., kan optagelsesforhandlingerne indstilles, hvis Europa-Kommissionen eller en tredjedel af medlemslandene kræver det. Det er første gang, at EU gør det klart for et ansøgerland, at forhandlingerne kan indstilles. Det fremgår endvidere, at en betingelse for at kunne indlede optagelsesforhandlinger er, at Tyrkiet officielt anerkender de andre EU-lande eller i hvert fald tager skridt med henblik på en anerkendelse af de EU-medlemslande, som Tyrkiet ikke anerkender i dag.

I Frankrig er den folkelige modstand mod tyrkisk medlemskab så stor, at ledende franske politikere har set sig nødsaget til at love befolkningen, at der vil blive afholdt en folkeafstemning om Tyrkiets endelige optagelse. Flere franske politikere, herunder præsident Jacques Chirac, har antydnet, at optagelsesforhandlingerne ikke nødvendigvis skal ende med et egentligt medlemskab af EU, men i stedet en slags partnerskab. Chirac har bl.a. udtalt: »Vi kan ikke udelukke, at vi om nogle år bliver klar over, at Tyrkiets vej er så lang, at det ikke fuldt kan omfavne Europas værdier.« (Berlingske Tidende, den 30. november 2004). Tyrkiets udenrigsminister har udtalt, at alt andet end fuldt medlemskab er uacceptabelt.

EU kan indgå forbedrede handelsaftaler med Tyrkiet, men at give landet medbestemmelsesret over de vesteuropæiske landes fremtid vil dramatisk ændre samarbejdsvilkårene i Europa og kan i værste fald betyde enden for EU, hvilket vil bringe sikkerheden og stabiliteten i hele Europa i fare.

EU's største udfordring i løbet af de næste 10 år bliver at få samarbejdet til at fungere med de

ti lande, der senest blev medlem. EU skal være åben for optagelse af andre europæiske lande, når disse er klar til at blive optaget, og når EU er klar til at tage i mod dem. Men Dansk Folkeparti mener ikke, at EU skal begynde at optage lande uden for Europa. Det betyder ikke, at EU ikke kan indgå tætte samarbejdsaftaler med afrikanske og asiatiske lande som f.eks. Tyrkiet.

Sammenfattende peger Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget på, at der er så mange og så væsentlige betænkeligheder ved at optage Tyrkiet i EU, at det er et overordentlig betænkeligt projekt, EU-landene påbegynder ved at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Overalt i Europa – og også her i Danmark – er der en meget stor folkelig modstand mod Tyrkiets medlemskab. Af de meningsmålinger, der er optrykt i bemærkningerne til forslaget, ses, at der er et klart flertal af de adspurgte danskere, der er imod tyrkisk medlemskab af EU.

Når man samtidig betænker, at den nuværende danske statsminister for kun 4 år siden klart har udtalt, at han ikke kunne forestille sig Tyrkiet som medlem af EU – Tyrkiet ville være »en fremmed fugl«, som statsministeren formulerede det – så ville intet være mere nærliggende end at høre den danske befolkning ved en vejledende folkeafstemning. Danmark har en god tradition for – netop i EU-anliggender – at spørge befolkningen ved en folkeafstemning. Hvis beslutningsforslaget kunne vedtages, ville regeringen få en klar meningstilkendegivelse fra befolkningen, et klart folkeligt mandat, der kunne danne grundlag for regeringens stillingtagen i de kommende år, mens optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet føres.

Det er uforståeligt, og det er sorgeligt, at et stort flertal af Folketingets partier bringer sig på klar kollisionskurs med befolkningen. Ved at forkaste dette forslag afviser det politiske flertal at lytte til den danske befolkning. Man kan frygte, at det politiske flertal om nogle år vil komme til at fortryde, at man ikke i tide lyttede til de mange og stærke advarsler, der er givet fra mange sider, og at man ikke greb chancen for at spørge den danske befolkning om dens mening.

Selv om forslaget forkastes af et stort politisk flertal, vil Dansk Folkeparti fortsat undersøge enhver mulighed for at få inddraget befolkningen i beslutningsprocessen. At optage Tyrkiet i EU er alt for alvorlig en beslutning for Danmark